

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

IX: Νομεὺς ἢ βωκόλοι

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-724)

ΟΕΩΚΡΙΤΟΥ

τα σικελικὸν, οὐτέρ Μεγάλη κα χελιδίσθω. ὃν Φιστί^ο
ἔμπλουτάναιξ ἔραθηνας τὸ κυριώματος θύπης. Οὐδὲ
τοῦ μὴ ἀδιτού χάνθινούτ^ο, κατακρημνοῖσινας Βακολί^ο
έσθιο^τ, ρυτέστι Βακολίκην Φεονήν λέπε. Ως δὲ ἐξις, οὐ
τῷ. Βακολίασσόρο Δαίφυτ, Κλεψύδας το^τ, ή ἐφεράστε
Μεγάληκας. Ισέοντότ, ή σὺ αὐδύν^{ον} προσῆπε Μεγάλη
καν πάλιν Φιστί, τότε γῆραισσος ἐνεμε μῆλα, νῦν δὲ
βέας, ή ἔτερον Μεγάληκαν Βακόλον.

ΝΟΜΕΥΣ. Η ΒΩΚΟΛΟΙ.
ΕΙΔΟΥΣΙΟΥ 8.

ΔΑΦΝΙΣ, ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ωκολιαμσδο Δάφνη. Τύλι ώδης δέ
χρο πεδίτθ.
ώδης αρχεο πεδίτθ, Εφαντάθω δέ με
γαλλασ.

Μόχως έσωσήν υφερήτες, καὶ σέτεροι δὲ ταῖς σωσ.
Χ' οἱ μὴν ἀμᾶς βούλοιν γ, μὲν Φύλλοισι τῷλανθρῷ.
Μηδὲν ἀπιπάτεντες. Εἰμὶ δὲ τὸ έωκολιάσθι
Επιπρθεν. ἔχωσθεν δέ γε έποκείνοιρε Μενάλκασ.
Αδὺ μὴν ὁμόχος γαρετῇ, ἀλλ' δὲ χ' ἄττας,
Αλλ' δὲ χ' ἄσυνεγές, χ' ὡς βωκέλας, ἀλλ' δὲ κῆγάνη.
Εντὶ δέ μοι προὔσθως τυχόντισθαι. εν δὲ νένεσται
Λευκάρ

Πλυκάν ένι μεμαλάν καλά σ'έρματα, τάς μοι ἀπάθεσ
Λίτι κόμαρον βωγήσασ από σκοτιάς ἐτίναξε.

Τοῦ δὲ θέρειο φύγεντος, ἔγω τέασον μελεσκίνεο.

Οσαν γέρων πατέρος μυθών καὶ μητέρος ἀκούειν.

Οὕτω Δαλφνίς ἀεισνέμιν, οὗτος δὲ Μεγάλκας.

Αἴτυα μάτερ ἐμά, καὶ γώ καλὸν ἀνέψον ἐνοικῶ

M.

Κοίλασις ἐν τέμνον. ἔχω μέ τοι, οσας ἐν ὄνειρῷ

Φαύνον), πρᾶξις μηδὲν οἵς, πρᾶξις τὴ χρισταρας.

Ον μοι πέρις κεφαλῆ καὶ τὰς πτοῖς κάθεα κέντη.

Εν πυρὶ μεθυσίνω χειρία λέει, ἐν πυρὶ δὲ αὐτῷ

Φαγεῖ χειμανοντρος ἔχω δὲ τοιοῦτον ὅστιν ὡς αὐ

Χείματος, καὶ νομίθεις καρύων ἀμύλοιο πρόσοντος.

Τοῖς μὲν ἐπειδηλαστάγκει, καὶ ἀντίκα λῶρον ἐσλικα.

Δαλφνίδη μὲν κερύναι, τάν μοι πατέρος τῆς φειλέγος

Αὐτοφυᾶ. τὰν οὐδὲν ἂν ιστας μωμαλέρη τέκτων.

Τὴν δὲ σρόμβωκαλὸν ὄσρακκον, δικρέας αὐτὸς

Σιτάθικα, πεζούσσιν ἵκασιστοκενύθει,

Πέντε λαμῶν ταέντοισιν. δολές ἐγκαυχήσερη κόχλῳ.

Βεοκολικά μωσαὶ μάλα χειρέτε. Φανυτε λέπαλον

Τάγηρκ' ἔγω τίνειστ πῆγών ἀειφέ νομεῦσι.

Μικέτονδι πλέωσας ἀκρας ὀλοφυγόδνα φύσης.

Τέττιξ μηδὲν τέττιγι φίλος, μύριακι λέμιρμαξ.

Ιρικές δὲ ἱρικέν. ἐμίν δὲ μωσε καὶ ἀσέ.

Τάς μοι πᾶς εἰπαλέος μόμος, οὔτε γέρη μπνος,

οὔτε ἕαρ θέαστίνας πλυκρόφωτερον, οὔτε μελίσσας

ΟΕΟΚΡΙΤΟΥ

Ανθεα, οδογονέμην μῶσαι φίλου. οὐδὲ τίς ὄρωσει
Γαθεῦσιν, τὰς λούσι τηφέδη μελίσσαρ κίρκα.

ΤΠΟΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣ
μυχάιον ί.

Αθηλον ἐν ᾧ χωρίων πάκετη σάρμα Μίλων δέ
ζει Βάττος, ἐν τούτῳ διερίζειν ἀλλήλοις σύγλεγόμε
νοι. ἔργον δ' οὐτούς Βομβύκας ἀνατείσθιος πρλυ.
Σότος θυνός εἰπε θυγατός, εἴπε θραψάνης. Καὶ οὐδὲ
χύτφος Μίλων ἔρεθίλων αὐτὸν ὡς έρεμέωσε θερίζον
τα. τοι μὲν βαττίστην μὴν αὐτοι μησφιμέαρειστόν.
τοσ, ὡς Βομβύκας ἔρει μὴ δῆ τοι κάμινο την τυχήν,
οὐ Μίλων πρωσταίρων αὐτοῖς σκόπτει, την φίλων αὐ
τομάντην καλαμούσιν Φησίν, εἰπει καὶ μέλαινα, καὶ
λεπτήν καὶ ανάκωλος. ριαῦται μὲν καὶ αὖταις χώραις
ἀκείσει. Βάττος ἡ μή μεγαλορρήματον ὑπέρ τοι,
ἔφη αὐτοῖς. τοφλόστην μόνον δὲ πλοῦτος, ἀλλὰ οὐ
δέρωσε. ἔρεθιστε στράτη Μίλωνος ὅσα γένος, ἀπόγνω
λεν ὠδηνεῖστην την ἔρωμερίων αὐτοι πελέχασθεν καὶ τὰ
πρήτην λυτηρέτην διν Μίλιδα ψόν, ον Ηρακλῆς αὐτῆλε
πράτοις αὐτούσιν τας ἐν τούτῳ διερίζειν. παυσάρμος μὲν
τοι ὠδηνος, ἀνασλέχετη οὐ Μίλων ὡς πρέπεισαν ἔρεθι-
τη ὠλινέιρηκε. προσανέμει λοιπὴν την κατάστην ἔρεθ-
τη μηχειδητῇ μηχρίκατα την ὄρθρον.

ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ, Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ
Ειδιμύχαιον ί.

εωτ